

mindelige Brugs-gjenstande af Uld med lidt paa-fyer Possementmagerarbejde af Silke eller med en paa-fyer Silkeblonde eller desl.; er derimod Silke tilstede i større Mængde end som saadan underordnet Del, ville de paa-gjældende Varer selvfølgelig være at fortolde efter Reglen i Anmærkning 7 under Manufakturvarer, altsaa som den høistbesatte Del i Sammensætningen. Ved den her omhandlede, i Position 97 optagne Regel vil blive gjort Ende paa mange hidtidige Tvivl og Banskkeligheder angaaende de paa-gjældende Varers Fortoldning, og med de angivne nødvendige Forbehold, navnlig ogsaa overfor mulige Forsøg paa Misbrug, kan sammes Fortoldning i endel Tilfælde blive mere overensstemmende med Billighed end tidligere.

Quod Størrelsen af Goldsatterne angaar, har man, for ikke at fremkalde Smugleri, ikke turdet forhøje Goldet for Højsilkevarer, som lettest smugles, og hvis Indførsel er aftagen betydeligt i de sidste 5 Aar. De tvende andre Goldsatter ere ei heller forment at burde forandres, hvorved dog ei skal lades ubemærket, at en Nedfættelse af Goldet til 1 Kr. pr. Pbd. for de lavest besatte Silkevarer i sin Tid har været foreslaaet af Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn og derpaa optagen i tidligere Tarifudkast, navnlig under Hensyn til de under Positionen henhørende tilbeds svære Uldvarer med kun lidt iblandt Silke, men da en Gold af 1½ Kr. pr. Pund dog neppe kan anses for høi for de fleste paa-gjældende, til Luxusforbruget henhørende Varer, og Udkastet i flere andre Henseender vil lade Silkevarer blive lempeligere behandlede end hidtil, jfr. navnlig Anmærkningerne under Manufakturvarer om Skartning af Silke, er den nuværende Gold forment at kunne bibeholdes.

I Thararubriken er opført en Thara af 5 pSt. for Silkebaand paa Kuller og af 40 pSt. for Silkebaand paa Kuller i Papæsker. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Loven af 1863, efter hvilken saadanne Kuller skulle veies med til Goldansættelsen. Disse Baand ere imidlertid af en saadan Bestaaffenhed, at det i Almindelighed er umuligt at forsende dem eller at have dem liggende til Forhandling uden at de lide derved, medmindre de ere forsynede med tykt Papir, rullet fra Ende til anden, eller med Kuller af Pap, Træ eller desl. For at undgaa at betale Gold af en Pakningsgjenstand, der ikke sjelden bliver vægtigere end selve Varen, hvorved den vilde forbyres i en saadan Grad, at den ikke vilde kunne affættes, maa den Handlende nu lade Varen komme uden saadant Bestyttelsesmiddel, og, efterat have taget den hjem, selv oprulle den. Det kan ikke undgaaes, at Varen udsættes for Bestadigelse under en sliq Behandling, og det er derfor anset stemmende med Billighed at indrømme en saadan fast Thara som i Udkastet anført. Bestemmelsen om 5 pSt. Thara for Silkebaand paa

Kuller vil finde Anvendelse, naar der findes andre Varer eller et tomt Rum i de Ufker, i hvilke Silkebaandene indføres. Quod de 40 pSt. Thara angaar, er der tidligere fra enkelte Sider fremsat Begjæring om en endnu højere Thara, nemlig 60 pSt., men om end enkelte Fabriker undtagelsesvis benytte saa svære Kuller og Ufker, at den virkelige Thara kan blive saa stor, har det ved foretagne Undersøgelser vist sig, at Tharaen ved de hyppigste Forsendelser aldrig naar op over 40—45 pSt.

Under de almindelige Tharabestemmelser, der ere optagne i Udkastet, er derhos udtalt, at det skal være Indførselen tilladt før Beiningen at af-tage Omsvøb af Pap eller tykt Papir om Silketøi i Ulenvarer, medens disse nu regnes med til Nettovægten (jfr. § 33 i Loven af 1863). Dette anbefales af lignende Billighedsgrunde og vil bidrage til en større Ligelighed i Goldklareringen paa de forskjellige Steder.

Løbe-Nr. 152 har med en Indførsel af 21,580 Pbd. givet en Indtægt af 43,160 Kr.; Nr. 153 med Indførsel 57,742 Pbd. Indtægt 230,968 Kr.; Nr. 154 med Indførsel 52,092 Pbd. Indtægt 138,912 Kr. og Nr. 155 med Indførsel 57,452 Pbd. Indtægt 86,178 Kr., til-sammen Indtægt 499,218 Kr., hvortil kommer under Nr. 138 for Vordug 194 Kr., i Alt 499,412 Kr.

Udkastets Nr. 95 antages at ville give samme Indtægt som Nr. 153, med et Tillæg for Blonder m. m. som ikke kan beregnes; og ligeledes anslaaes Indtægten under Nr. 97, afset fra den under Klædningsstykker til Indtægt beregnede Gold af Jodtøi og fra en anden mindre Forandring, som ikke kan beregnes, at ville blive den samme som Indtægten under Nr. 155. Udkastets Nr. 96 antages, afset fra den under Klædningsstykker til Indtægt beregnede Gold af Hatte m. m., og da den forpøgede Indtægt af Høilævede Stoffe ikke kan beregnes, at ville give en Indtægt af 195,967 Kr., hvortil kommer for Vordug omtrent 291 Kr. I Alt anslaaes saaledes den fremtidige Indtægt af Silkevarer til omtrent 513,400 Kr.

For Manufakturvarer i Almindelighed vil Udkastet ses med ganske enkelte Undtagelser at indrømme Kreditoplagsret i den næsten videst mulige Udstrækning. Denne meget store Begunstigelse er i visse Henseender ingenlunde ganske uden Betænkelighed for Statskassens Interesser, men af Hensyn til den af Udkastets Bestemmelser følgende lettere Tarifiering af Manufakturvarer og den store Nyttelighed og Handelsstanden vil kunne drage deraf, har man ment at burde overvinde Betæn-